

om vi taler familiesammenførings-sager, eller vi taler asylsager. Derfor synes vi, det ville være praktisk, at man indrettede klagesystemet sådan, at der er en vis parallelitet i ankemulighederne.

Kl. 13.55

Ved at oprette et klagenævn til familiesammenførings-sager, og for vores skyld gerne som beskrevet i forslaget et, der bliver samkørt med Flygtningenævnet, ville man komme uden om mange af de kritikpunkter, regeringen ligesom tager på sig ved, at det er ministeriets jurister, der sidder og afgør klager over familiesammenføring.

Jeg synes også, at det her måske ville være med til at skabe en større gennemsigtighed, og vi har jo lige præcis brugt en stor del af formiddagen på at diskutere, om der er den gennemsigtighed i lovgivningen og i administrationen, som i hvert fald mange af os her i Folketingssalen efterlyser.

Så jeg synes, regeringen skulle støtte der her lille forslag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Næste ordfører bliver hr. Søren Krarup.

Søren Krarup (DF):

Jeg kan ikke lade være med at begynde med at omtale et brev, som jeg modtog i forgårs. Det var en mand fra Asien, der var kommet hertil som flygtning i midten af 1980'erne, havde fået opholdstilladelse og var flyttet sammen med en dansk kæreste, med hvem han fik et barn. Men på grund af familiepres fra hjemlandet var han og hans kæreste gået med til at hente en kusine og en fætter hertil under dække af proformaægteskab. Kæresten gik trods protest med til at gifte sig proforma med fætteren, mens manden selv giftede sig proforma med kusinen.

Men dette viste sig kun at være begyndelsen, for nu presser familien i hjemlandet på for at få andre fire familiemedlemmer hertil via nye proformaægteskaber. Familiesammenføring in natura, eller med andre ord: det groveste misbrug af danske regler om familiesammenføring.

Manden skriver, at han er fortvivlet over situationen. Han lever i et falsk proformaægteskab med kusinen, mens hans kæreste lever i et lige så belastende proformaægteskab med fætteren, og nu skal næste akt i bedraget altså begynde. Presset fra familien i hjemlandet er massivt, han kan vanskeligt modstå det, fire andre familiemedlemmer kræver adgang til Danmark via

proformaægteskab og familiesammenføring. Hvad skal han gøre? Han skriver for at få hjælp.

Dette er som sagt en historie om familiesammenføring in natura eller i virkeligheden. Skal vi gøre det lettere at gennemføre bedraget ved at afvæbne de danske myndigheder via det af forslagsstillerne ønskede klagenævn for familiesammenføringer? Handler det hele om forurettede fremmede, der på tværs af lov og ret udvises af Danmark?

Det er altid bestikkende at ytre bekymring for retssikkerheden. Det gælder om at styrke den enkelte borgers retssikkerhed, skriver forslagsstillerne, men man er jo ikke borger i Danmark, fordi man søger opholdstilladelse. Det er et falsk billede af virkeligheden, som forslagsstillerne tegner. Der er tale om fremmede, der unægtelig med alle midler søger at tiltvinge sig adgang til Danmark, og det er nødvendigt, at de danske myndigheder kan forsvare Danmark imod bedraget.

Naturligvis er der tale om andre end bedragerne, det vil ingen nægte, men ingen, heller ikke forslagsstillerne, kan nægte, at bedrageriet er en kun alt for tydelig del af problemet, og i denne situation er det efter vores mening af afgørende betydning, at man ikke binder hænderne på de myndigheder, der – og jeg taler af erfaring – på en omhyggelig og samvittighedsfuld måde søger at sondre mellem sandhed og løgn, mellem berettiget opholdstilladelse og bedrag.

Det er Udlændingestyrelsen, der træffer afgørelsen vedrørende familiesammenføring. En klage over afgørelsen fører til Integrationsministeriet, som i øjeblikket er sidste instans. Jeg har som sagt tillid til disse organer, hvis indsigt og omhu jeg har stiftet bekendtskab med.

Nu ønsker forslagsstillerne altså et uafhængigt klageorgan i lighed med Flygtningenævnet til at bedømme familiesammenføringer. En ting er sikker: Det vil sinke og uendeliggøre sagsgangen, det vil føre til pukler og ophobning, som vil udskyde og dermed også vanskeliggøre afgørelsen, og det vil derfor, det er jo konsekvensen og meningen med det hele, føre til, at antallet af familiesammenføringer vokser, og flere fremmede opnår den så hedt atråede adgang til Danmark. Er det, hvad vi ønsker?

Kl. 14.00

Skal jeg fortælle den fortvilede brevskriver, at han er nødt til at bøje sig for familiepresset i hjemlandet og deltage i det proformabedrag, som enhver advokat kan omgive med et skin af lovlighed?